

Pronumele personal este partea de vorbire flexibilă care desemnează persoane. Are forme diferite, în funcție de persoană, iar la persoana a III-a prezintă forme și pentru genuri. Pronumele se acordă în gen și număr cu **substantivul** pe care îl înlocuiește.

Ea a plecat la școală. (Maria a plecat la școală.)

Ei au plecat la școală. (Elevii au plecat la școală.)

Pronumele personal arată persoana care vorbește (persoana I – eu, noi), persoana cu care se vorbește (persoana a II-a – tu, voi) și persoana despre care se vorbește (persoana a III-a – el, ea, ei, ele).

Formele pronumelui personal

Pronumele personal are forme diferite după gen doar la persoana a III-a: masculin (el, ei), feminin (ea, ele)

Pronumele personal are forme diferite în funcție de număr: singular (eu, tu, el, ea) și plural (noi, voi, ei, ele).

Formele pronumelui personal în funcție de caz

Pronumele personal nu are forme pentru persoana I și a III-a, la cazul vocativ. La cazul genitiv, nu are forme pentru persoana I și persoana a II-a.

La cazurile acuzativ și dativ, pronumele personal are forme accentuate și neaccentuate. Formele accentuate subliniază persoana despre care se comunică (mine – mie, tine – ție), iar formele neaccentuate nu accentuează persoana despre care se comunică.

! Formele accentuate răspund singure la întrebări, iar cele neaccentuate cu ajutorul formelor accentuate.

Pe el l-am văzut la film. (pe cine am văzut? pe el > prepoziție + formă accentuată)

L-am văzut la film. (pe cine am văzut? pe el l > prepoziție + formă accentuată + formă neaccentuată)

! Regula de mai sus este folositoare în deosebirea formelor accentuate de cele neaccentuate. După ce se pune întrebarea, prima formă cu care se răspunde este accentuată.

Te-am auzit cântând. (pe cine am auzit? pe tine te- > prima formă accentuată tine, a doua formă neaccentuată te-)

Ne-au dat lacrimile. (cui au dat? nouă ne- > prima formă accentuată nouă, a doua formă neaccentuată ne-)

Pronumele personal la cazul nominativ

PERSOANĂ	SINGULAR	PLURAL
pers. I	Eu	Noi
pers. a II-a	Tu	Voi
pers. a III-a	el (<i>masculin</i>) ea (<i>feminin</i>)	ei (<i>masculin</i>) ele (<i>feminin</i>)

Pronumele personal la cazul vocativ

PERSOANĂ	SINGULAR	PLURAL
pers. a II-a	Tu	Voi

Pronumele personal la cazul acuzativ

PERSOANĂ	SINGULAR		PLURAL	
	ACCENTUAT	NEACCENTUAT	ACCENTUAT	NEACCENTUAT
pers. I	Mine	mă	Noi	ne
pers. a II-a	Tine	te	Voi	vă
pers. a III-a	el (<i>masculin,</i>) ea (<i>feminin</i>)	îl, l (<i>masculin,</i>) o (<i>feminin</i>)	ei (<i>masculin</i>) ele , <i>feminin</i>)	îi, i (<i>masculin</i>) le (<i>feminin</i>)

! La acuzativ, formele accentuate sunt întotdeauna însoțite de prepoziții.

Pe mine mă cheamă Cristian. (pe cine cheamă? pe mine)

! Formele neaccentuate determină totdeauna un verb și pot fi folosite singure sau împreună cu formele accentuate

Pronumele personal la cazul dativ

PERSOANĂ	SINGULAR		PLURAL	
	ACCENTUAT	NEACCENTUAT	ACCENTUAT	NEACCENTUAT
pers. I	Mie	îmi, mi	Nouă	ne, ni
pers. a II-a	Ție	îți, ți	Vouă	vă, vi
pers. a III-a	lui (<i>masc,</i>) ei (<i>feminin</i>)	îi, i (<i>masculin, feminin</i>)	lor (<i>masculin, feminin</i>)	le, li (<i>masculin,</i>

Pronumele personal la cazul genitiv

PERSOANĂ	SINGULAR	PLURAL
pers. a III-a	(al, a, ai, ale) lui (<i>masculin</i>) (al, a, ai, ale) ei (<i>feminin</i>)	(al, a, ai, ale) lor (<i>masculin, feminin</i>)

Situații în care pronumele personal nu are funcție sintactică**pronume personal la cazul vocativ**

O, iubire, tu! (însoțit de substantivul la vocativ iubire, pe care-l și înlocuiește)

pronumele personal are valoare neutră

! o are valoare neutră, nu înlocuiește un substantiv, deci nu are funcție sintactică. Se analizează împreună cu locuțiunea verbală

Am pus-**o** de mămăliga.

Am luat-**o** la fugă.

Am zbughit-**o**.

expresii formate cu verbele a da și a zice

! Nu înlocuiește un substantiv, deci nu are funcție sintactică. Se analizează împreună cu verbul.

El **îi** dă cu vorba.

Zi-**i** înainte.

Zi-**i** un cântec.